

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného **J. U. pre trestný čin porušovania ochrany živočíchov a rastlín** podľa § 181c ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 18. júna 2009 v Bratislave dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. februára 2008, sp. zn. 2 To 296/2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného J. U. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 26. júna 2007, sp. zn. 4 T 210/2004, bol obvinený J. U. uznaný za vinného z trestného činu porušovania ochrany živočíchov a rastlín podľa § 181c ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

dňa 6. mája 2003 na parcelách č. 483 a 476/1 v katastri obce C., ktoré nie sú súčasťou lesného pôdneho fondu, neoprávnene nechal vyrúbať a následne odpredal 51 stromov dreviny dub, čím pre Slovenskú republiku v zastúpení O. spôsobil spoločenskú škodu vo výške 1 802 700 Sk.

Za to mu bol okresným súdom podľa § 181c ods. 4 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorého výkon mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Na základe podaného odvolania obvineným Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 5. februára 2008, sp. zn. 2 To 296/2007, zamietol odvolanie obvineného podľa § 256 Tr. poriadku účinného do 1. januára 2006 ako nedôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu a uložený trest považoval za zákonný a správny.

Krajský súd v Banskej Bystrici predtým dňa 28. septembra 2004, sp. zn. 5 To 186/2004, zrušil v prejednávanej trestnej veci rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 1. júna 2004, sp. zn. 12 T 41/2004, a vrátil vec prokurátorovi na došetrenie. V pôvodne podanej obžalobe prokurátora bola kladená vina obvinenému J. U. aj z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného do 1. januára 2006. Došetrenia sa týkala tá časť skutku, ktorá bola právne kvalifikovaná ako trestný čin krádeže. V časti skutku týkajúcej sa neoprávneného výrubu stromov krajský súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplývalo, že obvinený konal za urbársku spoločnosť a nechal vyrúbať označené stromy, a tak sa dopustil trestného činu porušovania ochrany rastlín a živočíchov.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. februára 2008, sp. zn. 2 To 296/2007, podal obvinený J. U. dňa 4. decembra 2008, prostredníctvom obhajcu Mgr. V. M., dovolanie, z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku videl obvinený v tom, že napriek tomu, že sa k trestnej činnosti nepriznal, skutočnosti tvoriace skutkovú podstatu trestného činu mu neboli dokázané, ani správne právne kvalifikované a bol mu za to uložený trest. Súd nesprávne hodnotil naplnenie subjektívnej a objektívnej stránky trestného činu. Súd prvého stupňa ako aj odvolací súd rozhodli, že aj pasívny a zdržanlivý postoj ku konaniu (objektívna stránka) postačí na spáchanie predmetného trestného činu, čo však obvinený považoval za nesprávne a nezákonné, pretože v danom prípade sa jednalo o komisiívny trestný čin. Ďalej tvrdil, že mu rovnako nebol preukázaný úmysel (subjektívna stránka) spáchať trestný čin v dôsledku tzv. negatívneho skutkového omylu.

Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd pre vyššie uvedené skutočnosti vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5. februára 2008, sp. zn. 2 To 296/2007, ako aj rozsudok Okresného súdu Lučenec

zo dňa 26. júna 2007, sp. zn. 4 T 210/2004, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec, ktorý uviedol, že obvinený napáda skutkové zistenia súdov a tieto nemožno podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku. V danom prípade bol riadne zistený skutkový stav, ktorý bol správne právne kvalifikovaný. Keďže neexistuje skutočnosť napĺňajúca uplatnený dovolací dôvod obvineným, navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. poriadku), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. poriadku). Zároveň však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 371 písm. i/ Tr. poriadku dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Rozsah preskúmovacieho oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže hodnotiť) bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku.

Dovolacie námietky obvineného J. U. sa nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku, ale naopak priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdu prvého a druhého stupňa, ktoré sa týkali konania obvineného a jeho zavinenia. Pritom keď krajský súd prvýkrát

rušil rozhodnutie okresného súdu v predmetnej veci, jednoznačne ustálil, že niet pochýb o tom, že to bol práve obvinený, ktorý napriek negatívnemu rozhodnutiu príslušného orgánu o výrube dubov nechal tieto spáliť. Obvinený konal v pozícii tzv. nepriameho páchatel'a trestného činu, keď využil na spáchanie činu inú osobu, ktorá pre skutkový omyl nemohla rozpoznať význam svojho konania.

Právna kvalifikácia skutku ako trestného činu porušovania ochrany živočíchov a rastlín podľa § 181c ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona účinného do 1. januára 2006 je preto podľa dovolacieho súdu zákonná, a teda správna.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací potom so zreteľom na uvedené argumenty pre zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. poriadku dovolanie obvineného J. U. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 18. júna 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová